Nieuwsbrief Emmanuelparochie
Jaargang 13, nummer 9, Oktober 2026

Emmanuelparochie

Nieuws uit parochiebestuur en pastoraal team

Met de eerste Nieuwsbrief van het bestuur hebben wij een nieuwe weg ingeslagen om met de parochianen van de Emmanuelparochie te communiceren. De eerste ervaringen zijn positief dus dat steunt ons de ingeslagen weg te vervolgen met deze tweede Nieuwsbrief.

Als parochie maken wij onderdeel uit van het Bisdom Utrecht. Als bestuur leggen wij verantwoording af aan het Bisdom voor de genomen besluiten die verder gaan dan reguliere aanschaffen zoals bijvoorbeeld kopieerpapier. Voor grotere uitgaven hebben wij een machtiging van het Bisdom nodig. Die moet vooraf zijn aangevraagd en goedgekeurd voordat de aanschaf of activiteit als een verbouwing kan worden gestart. De locatieraden informeren het bestuur vooraf over plannen of uitgaven die zij voor de locatie willen doen. Op die manier wordt voorkomen dat voorgenomen plannen niet door kunnen gaan.

Het bestuur is bezig met een geactualiseerd Vrijwilligersbeleid.
In het Vrijwilligersbeleid staan afspraken en regelingen voor vrijwilligers voor de locaties van de Emmanuelparochie. Afspraken gaan over de manier waarop wij met elkaar samenwerken en welke rechten en plichten functies voor de parochie hebben. Maar ook welke financiële regelingen en vergoedingen er gelden. Kortom, bruikbaar en helder om alles naar ieders wens te laten lopen in de parochie. Het bestuur draagt uiteindelijk de eindverantwoordelijkheid voor iedereen die in en voor de locaties actief zijn. De locatieraad is verantwoordelijk voor alle activiteiten binnen de eigen locatie. Vanuit de oorspronkelijke structuur van een bestuur maken wij momenteel de transitie naar een efficiëntere structuur van coördinatoren.

Nieuws uit onze geloofsgemeenschappen

Onze lieve Vrouw van Fatima te Belte

75 jarig jubileum R.K. kerk op De Belte feestelijk gevierd.

Zondag 20 september 2026 was het precies 75 jaar geleden, dat de O.L.V. van Fatimakerk door kardinaal Alferink werd geconsecreerd en in gebruik is genomen.In al die jaren hebben we vijf pastores gehad, die allen in de pastorie hebben gewoond. Er werden in totaal 1032 baby's gedoopt; 461 huwelijken gesloten en er waren 473 kerkelijke uitvaarten. We zijn nu al jaren onderdeel van de Emmanuelparochie en de pastoor is André Monninkhof.
We wilden dit jubileum graag groots vieren. Er kwam een jubileumcommissie, we maakten plannen. Er werd een prachtige banner gemonteerd aan de kerkmuur.
En de uitnodigingen werden verstuurd. Er kwam een mooie expositie en fotoreportage in De Zandbelt van de geschiedenis van 75 jaar. De mannen van het kerkhofonderhoud zorgden ervoor dat alles er keurig bij lag. De dames van de bloemengroep konden zich uitleven om van alle gekregen bloemen (van kwekers uit de omgeving) prachtige creaties te maken.

En zo hadden we op zondag 20 september eerst een plechtige Eucharistieviering met als voorganger pastoor Monninkhof, Chantal en Wilma als misdienaar; de zang werd verzorgd door het Fatima/Caeciliakoor aangevuld met koorleden uit Ommen en Hoogeveen o.l.v. dirigent Herman Hagels en het orgel werd bespeeld door Arjan Hagels. De kerk was goed gevuld en het was een mooie viering. Ook zong koor ‘Cornel’ uit Slagharen nog een zelfgemaakt lied.
Daarna gingen we naar de overkant van de kerk voor koffie/thee met iets lekkers en een lunchbuffet. Dit alles was zeer goed verzorgd. Tijdens de lunch werden er veel herinneringen opgehaald. Het was een gezellig samenzijn. Velen gingen een kijkje nemen bij de exposite en men keek hun ogen uit bij de foto’s en vele verbaasde reacties waren te horen.

Als locatieraad en jubileumcommissie kunnen we terugkijken op een zeer geslaagde dag; dankzij de hulp van de vele vrijwilligers, waarvoor nogmaals onze dank.
Er gingen heel wat uurtjes van voorbereiding aan vooraf, maar we zijn dankbaar, tevreden en trots hoe alles is verlopen.

H. Hart van Jezus te Lemelerveld

Vrijwilligers in het zonnetje tijdens H. hartfeest Lemelerveld

Het was een “volle bak” op zondag 14 juni in ons parochiecentrum. Na een sfeervolle viering in de kerk vonden vele kerkgangers en vrijwilligers hun weg naar de grote zaal in ons parochiecentrum. Het Heilig Hartfeest staat ieder jaar mede in het teken van onze vrijwilligers. Ieder jaar een woord van dank aan iedereen die, op wat voor manier dan ook, zijn of haar medewerking verleent aan

onze geloofsgemeenschap. En dat zijn er gelukkig nog een groot aantal. Zoveel handen bij elkaar die zich inzetten om onze locatie draaiende te houden. Zij werden bedankt door de voorzitter voor hun tijd, hun talenten en hun liefdevolle inzet voor en achter de schermen. Iedere functie is belangrijk en zonder hen kunnen we onze deuren wel sluiten.
Aan de opkomst en reacties van parochianen valt duidelijk op te merken dat hun inzet zeer gewaardeerd wordt. We doen het samen, zeker ook met een verantwoordelijkheidsgevoel en vanuit verbondenheid. Daar mogen we trots op zijn.
Tijdens de borrel en de koffie worden ook altijd de jubilerende vrijwilligers extra in het zonnetje gezet. Vrijwilligers die zich al 25, 40 of meer jaren hebben ingezet ontvingen uit handen van voorzitter Johan Neppelenbroek een oorkonde en een boeket bloemen waarbij hun activiteiten binnen onze locatie werden benoemd. Het aantal jubilerende vrijwilligers was het afgelopen jaar erg hoog.
Maar liefst 17 vrijwilligers werden onderscheiden en volgende namen doen dat al 25 jaar:
Lies Akkermans, Diny Berghuis, Klazien Broeks, Leo Broeks, Inge Jansen Holleboom, Herman van der Kolk, Anny van Middelaar, Tonnie Morrenhof en Marinus van der Vegte.
De mensen die al 40 jaar actief zijn binnen onze locatie zijn: Bertus Boerkamp, Lies Boerkamp, Tonnie Elsman, Jan Hulsman, Bertus Kogelman, Arie van Middelaar en Diny Sibelt.
Johan Neppelenbroek ontving uit handen van Fons Hulsman een oorkonde voor zijn 50 jaar vrijwilligerswerk.
Naast de jubilerende vrijwilligers werd ook Arnold Huijsmans gehuldigd. Arnold had te kennen gegeven dat hij wil stoppen met het voorgaan in de weekeindvieringen. Op zondag 7 juni werd het in de viering al onder aandacht gebracht maar tijdens de Heilig Hart borrel werd er echt een moment aan hem besteed. Vanuit de werkgroep woord-communievieringen is Arnold ruim 20 jaar voorganger geweest. De andere leden van de werkgroep gaven aan dat hij altijd een groot inspirator is geweest voor deze vieringen mede door zijn enorme kennis en ervaring. Onze locatie is hem veel dank verschuldigd en dat werd ook mede benadrukt met een daverend applaus van alle aanwezigen. Dank je wel Arnold voor al die jaren waarin jij klaarstond voor ons en dank je wel voor zoveel inspirerende vieringen en overwegingen.

Naast de woord-communievieringen is Arnold ook jaren actief geweest binnen de werkgroep avondwake en Geloven Nu.
Arnold blijft met betrekking tot vieringen nog wel actief bij Brugstede en het Anker.

Na ruim 60 jaar stopt ons dameskoor.

In goed overleg met de locatieraad en de pastoraatsgroep heeft het bestuur van ons dameskoor aangegeven dat zij als koor willen stoppen. De twee belangrijkste redenen zijn het aantal dames dat nu nog lid is van dit koor en de gemiddelde leeftijd van de dames. Het is heel spijtig voor onze geloofsgemeenschap maar wij snappen hun beslissing wel. Het is niet gemakkelijk om met zo'n kleine en oudere groep iedere keer opnieuw een viering met zang te ondersteunen.
Ruim 60 jaar heeft ons dameskoor zich altijd voor 100% ingezet om vele eucharistie en woord-communievieringen, uitvaarten, huwelijksvieringen, jubilea, feestdagen en bijzondere vieringen met hun zang te ondersteunen. Dat gaan wij als geloofsgemeenschap zeker missen en daar kunnen wij ze alleen maar heel dankbaar voor zijn, en dat zijn wij ook. Binnen de pastoraatsgroep en de locatieraad zullen wij de komende tijd met elkaar gaan overleggen hoe wij de vele vieringen in de toekomst kunnen gaan invullen, waarbij wij ook zeker zullen kijken naar wat wij kunnen organiseren bij o.a. een uitvaart.
In de viering van zaterdagavond 14 november, om 19.00 uur, nemen wij passend afscheid van ons dameskoor. Tijdens die viering zullen wij ook zeker stilstaan en de dames bedanken voor die vele jaren van trouwe dienst.

Tentviering Lemelerveld

We mogen terugkijken op een zeer geslaagde Tentviering op de slotdag van het Suikerbietenfeest. Ongeveer 550 mensen waren op de dienst afgekomen. Er moesten zelfs extra stoelen worden bijgezet. De Stuwzangers uit Vilsteren namen het grootste deel van de muzikale begeleiding voor hun rekening. Het thema van de viering luidde: "Feest in de Tent!"
In de viering werd op humoristische wijze het bijbelse verhaal van de verloren zoon tot leven gebracht. Lyda Hofhuis kroop in de huid van een kunstschilder die ontdekte dat zij met slechts een paar flinke klodders verf op haar doeken wel 500 euro per stuk kon verdienen. Het succes steeg haar naar het hoofd en ze vroeg haar vader om een voorschot op haar erfenis, zodat ze haar eerste investeringen kon doen.
Aanvankelijk leek alles haar voor de wind te gaan. Ze kon royaal leven van haar inkomsten, maar gelukkig werd ze er niet van. De druk vanuit haar omgeving, maar vooral vanuit haarzelf, om steeds meer te presteren en iets van haar leven te maken, nam alleen maar toe. Uiteindelijk merkte ze dat ze niet langer aan al die verwachtingen wilde én kon voldoen. Daarom besloot ze terug te keren naar huis. Daar wachtte haar vader haar op – in de tent vertolkt door ds. G. Naber – die haar met open armen ontving en "feestelijk" welkom heette.
In zijn overdenking werkte Johan Neppelenbroek het thema verder uit. Iedereen kent momenten van falen en heeft zijn of haar tekortkomingen. Juist daarom is het belangrijk ruimte te maken voor elkaar. Wanneer we met respect omgaan met mensen die in het leven zijn gestruikeld of vastgelopen, ontstaan er altijd weer nieuwe kansen om elkaar te vinden en samen opnieuw te beginnen. De grote opkomst bewees dat ook dit jaar weer. Wat is het bijzonder om telkens opnieuw te ervaren hoe mensen met uiteenlopende overtuigingen elkaar weten te vinden om samen te vieren. Soms moet je in het leven zelf de slingers ophangen! Tijdens deze viering gebeurde dat zelfs letterlijk. Op iedere stoel lagen vooraf slingers klaar, die bezoekers zichzelf of iemand anders konden omhangen, of mee naar huis konden nemen om daar een eigen plekje te geven. Als het goed is, hebben die slingers inmiddels op veel plaatsen in Lemelerveld hun weg gevonden. Het feest begon in de tent, en misschien is daar op dit moment nog altijd iets van terug te zien, bij menigeen thuis.

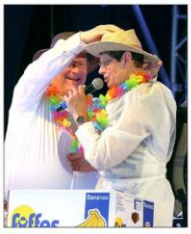

Gezocht: vrijwilligers voor bijzondere vieringen bij Frion

Sinds kort wonen cliënten van Frion op de Strenkhaarshoeve aan de Strenkhaarsweg in Lemelerveld. Frion biedt ondersteuning aan mensen met een verstandelijke beperking. Vanuit Frion is aan de Raad van kerken van Lemelerveld gevraagd om mee te helpen bij het opzetten van regelmatige, laagdrempelige geloofsvieringen voor hun bewoners.
Daarvoor zoeken wij enthousiaste vrijwilligers die samen een vast team willen vormen. De vieringen worden speciaal afgestemd op bewoners met een emotionele leeftijd van ongeveer 2 tot 4 jaar. Het gaat niet om een traditionele kerkdienst, maar om samen beleven, zingen, luisteren, kijken, bewegen en meedoen. Muziek, eenvoudige bijbelverhalen, beelden op een scherm, ritme-instrumenten en soms een creatieve activiteit kunnen daarbij een belangrijke rol spelen.
Om herkenbaarheid en vertrouwen op te bouwen, willen we werken met een vaste groep van vijf tot acht vrijwilligers die de vieringen samen voorbereiden en uitvoeren. Wij denken aan maandelijkse bijeenkomsten van ongeveer een half uur tot een uur.
Wij zoeken mensen die:
• affiniteit hebben met mensen met een verstandelijke beperking;
• graag met muziek, verhalen of creatieve werkvormen bezig zijn;
• kunnen samenwerken in een klein en enthousiast team;
• bereid zijn om mee te denken over de opzet van de vieringen.
Ervaring is niet noodzakelijk. Belangrijker zijn betrokkenheid, creativiteit, geduld en het vermogen om een warme en veilige sfeer te creëren.
Lijkt het je mooi om op deze manier iets te betekenen voor de bewoners van Frion?
Of wil je eerst meer informatie ontvangen?
Neem dan contact op met Angela Jansen, tel. 06-12.09.88.99; hjansenlemelerveld@kpnmail.nl.
Samen kunnen we bouwen aan vieringen waarin iedereen zich gezien, welkom en betrokken weet.
Als er binnen de Emmanuelparochie belangstelling is neem dan contact op met bovengenoemde telefoonnr. of email.

Terugblik Vredesweek 2026 Lemelerveld

Wat een mooie opkomst zondag 20 september bij de Vredesdienst.
Bijna 200 kerkgangers. Op een spatje na bleef het gelukkig droog. Over de temperatuur geen klagen.
Na een hele reeks mededelingen, waarin ook werd stilgestaan bij het afscheid van dominee Georg Naber, begon de mooie dienst, met als thema “Vrede zij U”. Fijn dat er weer vier voorgangers waren: van alle deelnemende kerken.
Toen ds. Georg Naber vroeg om wind, kwam er inderdaad net wind, wat voor de bladmuziek van sommige leden van muziekvereniging KNA een extra uitdaging opleverde. De bijdrage van KNA is altijd zeer welkom en onmisbaar bij de Vredesdienst in de open lucht. Maar liefst 10 kinderen namen deel aan de kindernevendienst. En ondanks de extra microfoons verliep de sketch niet helemaal vlekkeloos. Volgende keer beter.
Maar het thema dat met Vrede, Haat en Verzoening werd uitgebeeld kwam daarna terug: het klopte helemaal. Het was even wennen dat er twee collectes (tegelijk) waren.
In de Raad van Kerken is afgesproken in de gezamenlijke oecumenische diensten ook een collecte voor de onkosten te houden, zodat de kerk waar we te gast zijn niet voor de onkosten opdraait. De hoofdcollecte voor de internationale noodhulporganisatie ZOA, die actief is in de crisisgebieden over de hele wereld leverde € 440,00 op. Bij de koffie/thee/limonade na afloop van de Vredesdienst bleven nog veel mensen gezellig napraten.

’s Avonds meteen de eerste van de 8 meditatieve kwartiertjes. Bij het terugkijken bleek deze eerste niet helemaal opgenomen, maar de andere meditatieve kwartiertjes kunt u nog steeds geheel terugkijken via de website www.brugkerk-lemelerveld.nl of via www.kerkdienstgemist.nl. Het thema Vrede is een werkwoord was mooi uitgewerkt, de presentaties waren mooi vormgegeven en ze zijn stuk voor stuk het beluisteren meer dan waard.

Heilige Nicolaas te Lierderholthuis

Uitnodiging

Emmanuel dag & afsluiting jubileumjaar in Lierderholthuis

Dit jaar vieren we in Lierderholthuis ons 250-jarig jubileum! Als geloofsgemeenschap sluiten we de reeks bijzondere activiteiten rondom dit jubileum af op de jaarlijkse Emmanueldag. Dit moment willen we heel graag samen met alle parochianen beleven.

Wij nodigen de parochianen van de gehele Emmanuelparochie dan ook van harte uit om op zondag 8 november om 10.00 uur samen te komen voor een feestelijke Eucharistieviering in de H. Nicolaaskerk (Kerkslagen 1).
De voorgangers van deze viering zijn de leden van het pastorale team.

Na de viering lopen we samen naar ons Dorpshuis voor een gezellig samenzijn. Onder het genot van een kop koffie of thee kunnen we met elkaar napraten en elkaar ontmoeten. We sluiten deze mooie ochtend graag met jullie af tijdens een eenvoudige lunch.

Wees welkom in Lierderholthuis!

Pastoraal team en parochiebestuur van de Emmanuelparochie
en de locatieraad en pastoraatsgroep Lierderholthuis

Kerk ontvangt bezoekers tijdens Open Monumentendag

Het is tien jaar geleden dat de gemeente Raalte voor de laatste keer meedeed aan de landelijke Open Monumentendag. Door een tekort aan vrijwilligers kwam er toen een einde aan het evenement. Dit jaar is deze traditie weer in ere hersteld. Tijdens Open Monumentendag op zaterdag 12 en zondag 13 september was iedereen van harte welkom in de kerk.
Onze parochie viert dit jaar een bijzonder feest: we bestaan 250 jaar! Dit moment delen we graag met iedereen in de buurt en daarbuiten.
Het landelijke thema van deze 40e editie was "Veerkrachtig erfgoed, in tijden van onzekerheid".
Dit thema paste perfect bij ons dorp. Ons huidige kerkgebouw is inmiddels 163 jaar oud. Maar onze geschiedenis gaat veel verder terug. Na de Reformatie kwamen de gelovigen uit de wijde omgeving in Lierderolthuis nog stiekem samen in schuurkerken. Het geloof heeft al die tijd zwaar weer, oorlogen en grote veranderingen en onzekerheden doorstaan. Dat is gelukt dankzij de mensen die al tweeënhalve eeuw diep verbonden zijn met ons dorp.
Bij aankomst van de kerk werden de bezoekers welkom geheten en kregen een routebeschrijving waarop ook een korte geschiedenis stond vermeld.

Bij binnenkomst van de kerkruimte was de feestelijke uitstraling meteen te zien en voelbaar. Speciaal voor dit jubileum hadden we de ruimte versierd met witgele linten. Dit zijn de officiële pauselijke, kerk kleuren die gebruikt worden bij grote katholieke hoogfeesten, pauselijke gebeurtenissen en bijzondere parochiejubilea. De brandende kaarsen en de bloemen zorgden voor een warm welkom. Dit alles maakte veel indruk op iedereen.
De eerste uitleg kregen de bezoekers achter in de kerk. Dit ging over de geschiedenis van ons gebouw en over de oude doopvont in de nis. Hier werden baby's vroeger vaak al op hun geboortedag gedoopt. Omdat er toen helaas veel baby's vlak na de geboorte stierven, gebeurde dit met grote haast, aangezien er gezegd werd dat ze anders niet in de hemel konden komen.
Daarna liepen de bezoekers naar de voorkant van de kerk. Op de grote, kleurrijke gebrandschilderde ramen staan prachtige Bijbelse taferelen afgebeeld, met als middelpunt de geboorte van Christus Hierna mochten de bezoekers binnenkijken in de sacristie, wat iedereen heel bijzonder vond. Normaal komen de kerkgangers hier niet, vroeger en nu ook niet.
De zeven glas-in-loodramen voor de misdienaars vielen direct op. Hierop staan voorwerpen afgebeeld die door misdienaars gebruikt worden tijdens een viering, zoals een wierookvat of een kandelaar. Ook kregen de aanwezigen het heilige putje in de nis te zien. Dit putje is niet aangesloten op het riool, maar loopt rechtstreeks naar de grond onder de kerk. Resten uit de miskelk, oud wijwater of de as van palmtakjes worden via dit putje direct teruggegeven aan de aarde. Deze bijzondere ramen en het heilige putje waren voor velen dan ook compleet nieuw!
Bezoekers uit onder andere Zwolle, Luttenberg, Broekland én onze eigen
parochianen brachten een bezoek aan de kerk om bij deze mijlpaal stil te staan. Velen kwamen een kijkje nemen omdat ze vroeger in ons dorp hebben gewoond, of omdat ze er nu nog familie hebben wonen. Ook waren er fietsers die al vaker langs de kerk waren gekomen.
Open Monumentendag was voor hen de perfecte gelegenheid om de kerk nu eens van binnen te bekijken.

Heilige Willibrord te Vilsteren

Boerderijviering Lemelerveld-Vilsteren

Op zondagochtend 30 augustus kwamen zo'n 200 boeren, burgers en buitenlui bijeen voor de boerderijviering van KIP – Kerk in het Platteland, van Lemelerveld en Vilsteren, in een van de hallen op het erf van Huetink Lelies aan de Grensweg.

Het thema was 'Verantwoord rentmeesterschap' – of eenvoudiger: hoe boer je het beste in onze tijd?
De preek kreeg de vorm van een gesprek met ondernemers Sjaak en Henri Huetink over hun be drijf, hun vak en vooral hun passie. Tegenover de soms harde en onbeheerste verwijten over lelieteelt en gewasbescherming kozen zij voor een open, deskundige en ontwapenende toon. Ze vertelden over hun voortdurende zoektocht naar innovatie, precisie en zorg voor natuur en omgeving, onder andere met A.I., maar ook over het plezier van het werken met de natuur en het ritme van de seizoenen.
De aanwezigen kregen zo een boeiend kijkje achter de schermen van een wereld die voor velen onbekend is. Vooroordelen maakten plaats voor bewondering en fascinatie voor wat in de moderne landbouw allemaal al mogelijk is. Rentmeesterschap bleek veel meer te omvatten dan het zomaar handhaven van een paar regels over gewasbescherming: het gaat om het willen toepassen van alomvattende zorg, om echt vakmanschap, om niet zomaar iets doen, maar het bewuste opnemen van grote verantwoordelijkheid, om de verwondering van wat er elk seizoen dan toch maar weer groeit, en om echte liefde en passie voor het werk dat je is toevertrouwd.
Voices zorgde met prachtige zang voor extra warmte. De collecte was bestemd voor THUIS aan de Knuvendijk, waar rentmeesterschap vorm krijgt in zorg voor mensen. In een grote bloemschikking stonden lelies onbeschroomd mooi zichzelf te wezen, zoals ze, net als wij mensen, van nature zijn. Tussen het blauw van het water en het geel van de zonnebloemen strekten zij zich ook uit naar het hemelse.
Na afloop was er koffie met krentenwegge en gelegenheid het bedrijf te bekijken.
Veel lelies zagen we dus, maar vooral veel passie, deskundigheid en verwondering.
Een viering die bij menigeen nog lang zal blijven nazinderen.

Agenda – Emmanuelparochie

Datum	Tijd	Activiteit	Locatie
9 oktober	Hele dag	Bedevaart Luttenberg	Luttenberg
17 oktober	9.45 uur	Kostersdag, opgave voor kosters	St. Vitus
18 oktober	11.00 uur	Opfrismis	St. Vitus
19 oktober	19.15 uur	Luisterend op weg met het evangelie	St. Vitus
21 oktober	20.00 uur	Kennismaking voor toetreders Katholieke kerk	St. Vitus
1 november	10.30	Gezinszondag	St. Vitus
2 november	19.15	Luisterend op weg met het evangelie	St. Vitus
8 november	10.00 uur	Emmanueldag	H. Nicolaas

Pastoraal Artikel

Kan je een overledene vergeven?
We zijn op weg naar Allerheiligen en Allerzielen. In veel kerken en kapellen ligt een boek waarin mensen iets kunnen opschrijven. Vaak blijkt uit die teksten dat men bidt voor herstel van een relatie vanwege ruzie, voor overledenen en dat men gelooft dat de dood niet het einde is en dat men op één of andere wijze met de overledene verbonden blijft omdat we geloven dat wij hier leven en zij bij God.
Een voorbeeld dat Leo Feijen gaf in een interview met pater Sintobin, een Jezuïet, dat over vergeving ging, was een vrouw die zich probeerde te verzoenen met haar moeder over de dood heen. Dat die moeder en misschien dat haar ziel nog dicht bij haar doch- ter zweeft, nog steeds met haar verbonden is. De dochter zei: “Wat we niet konden bij leven, kunnen we misschien wel door de dood heen.” Staan we daarbij stil?
Wat een geluk dat het mogelijk is om te vergeven over de dood heen. Stel je voor dat dat niet mogelijk zou zijn. Dan zou je veroordeeld zijn voor de rest van je leven om die pijn te blijven voelen. Voor vergeving is het helemaal niet nodig dat diegene die vergeven wordt, dat aanvaard of niet. Dat hoeft niet. Als het kan des
te beter maar het hoeft niet. Nog beter als die persoon het vraagt. Maar vergeving wordt gegeven, zomaar.
Dat kan Goddank door de dood heen. Als dat in je ziel wordt gelegd dan gebeurt het al.
In onze Geloofsbelijdenis bidden we: “Ik geloof in de gemeenschap van de heiligen.” Allen die leven in de hemel zijn met ons verbonden: over de grens van de dood heen. Het is niet zoals de persoon gestorven is de relatie ophoudt te bestaan. De heiligen verrichten nog steeds wonderen op aarde.
Uit een gedicht toegeschreven aan de heilige Augustinus: “Bid, glimlach, denk aan mij, bid met mij. Spreek mijn naam uit thuis zoals je altijd gedaan hebt zonder hem te benadrukken, zonder zweem van droefheid. Het leven is wat altijd geweest is, de draad is niet gebroken Waarom zou ik uit je gedachten zijn? Omdat je me niet meer ziet. Nee, jij bent niet ver. Juist aan de andere kant van de weg.” Kern: blijf praten met hen die zijn gaan hemelen, houdt hen in gebed en gedachten. Het geloof dat onze dierbare overledenen voor ons bidden en dat wij voor hen kunnen bidden. Wat de impact is weten wij niet, maar veel heiligen adviseren ons dat.
Waar we ook in mogen investeren is, het uit te praten tijdens ons leven hier. Over je eigen schaduw heenstappen. Vergeven vóór de dood. Een anonieme dichter besluit: “Ga nooit weg zonder te groeten, ga nooit heen zonder een zoen. Wie het noodlot zal ontmoeten, kan het morgen niet meer doen. Loop nooit weg zonder te praten, dat doet soms een hart zo pijn. Wat je 's morgens hebt verlaten, kan er 's avonds niet meer zijn.

Hans de Vries, priester.